

Konzultantský posudek

Autor diplomové práce: **Michal Hovorka**

Název diplomové práce: **Zánik účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným**

Autor posudku: **Mgr. Mgr. Jan Petrov, Ph.D., LL. M.**

1. **Výběr tématu, práce se zdroji.** Autor zpracoval kvalitní dílo na prakticky relevantní téma. S porozuměním vychází z tuzemské judikatury a doktrinálních zdrojů, především komentářových, aniž by měl ambici samostatně identifikovat a řešit složité právní otázky, resp. čerpat inspiraci v zahraničí. Autor vhodně vychází z týkajících se nejen ZOK, ale i ObchZ: řada závěrů byla učiněna jen ve vztahu k dřívější úpravě, ale je použitelná i dnes.
2. Lze vytknout, že autor pracuje s pouhými čtyřmi články a opomíjí např. vynikající Janošek, V. *Vyloučení (většinového) společníka ze společnosti s ručením omezeným rozhodnutím valné hromady*, OR 5/2015 nebo *Vyloučení (většinového) společníka ze společnosti s ručením omezeným rozhodnutím soudu*, PR 13–14/2015.
3. **Struktura práce:** Za hlavní přednost práce považují, že se autor rozhodl zaměřit jen na určité způsoby zániku účasti a ty hlouběji rozebrat (namísto toho, co by usiloval o všeobsažnou, a tím nutně povrchní práci). Autor inteligentně rozlišuje mezi způsoby zániku účasti, které se vztahují k obchodním korporacím obecně, a na způsoby, které jsou zvláštní pro SRO (k tomu srov. bod 10. níže). Zaměřuje se, velmi vhodně, jen na druhou uvedenou skupinu, a proto je těžištěm práce: zánik účasti vystoupením, dohodou, vyloučením a zrušením účasti soudem.
4. Naopak za méně významné považují úvodní kapitoly 1 a 2 (charakteristika SRO, podíl). Jsou ale stručné a vhodně koncipovány jako „rozehřívací úvod“, který nezabírá místo pro následující kapitoly, které jsou podstatnější.
5. **Kvalita zpracování: stylistika:** Autor píše výstižným, stručným stylem, který odpovídá požadavkům právní praxe. Často dokáže použít výstižný obrat, který prokazuje porozumění tématu.
6. Z tohoto hlediska lze kritizovat jen úvod. Je zřejmé, že byl napsán až nakonec a pod jistým časovým tlakem. Ve skutečnosti je však právě úvodním a závěrečným pasážím třeba věnovat zvýšenou pozornost. Několik úvodních stran může rozhodovat o tom, zda čtenář (který je čte dobrovolně) dílo odloží, anebo si ho přečte celé.
7. **Kvalita zpracování: struktura:** Autor téma zpracovává v přehledné struktuře. Jednotlivé otázky a problémy jsou dobře členěny a zařazovány do odstavců. Jednotlivé odstavce, i věty v jejich rámci, na sebe smysluplně navazují.
8. **Kapitola 1: Právní a majetková charakteristika SRO:** Jedná se o standardně kvalitní popisné pasáže. Kladně hodnotím, že výklad je spíše stručnější, neboť pro hlavní téma práce není stěžejní.

9. **Kapitola 2: Podíl společníka v SRO:** Jedná se o kvalitní praktické shrnutí jednotlivých ustanovení ZOK (a zdůraznění novinek ve srovnání s ObchZ). Téma je popsáno dobře srozumitelně, z úpravy je vybíráno to podstatné. Opět lze ocenit stručnost této kapitoly, která není pro téma práce stěžejní.
10. **Kapitola 3: Obecně k zániku účasti společníka v SRO.** Autor uvádí smysluplná členění, včetně toho na obecné důvody zániku (které se uplatní nejen u SRO, ale i u jiných typů obchodních korporací) a zvláštní důvody zániku (které se uplatní právě jen ve vztahu k SRO).
11. **Kapitola 4.1: Vystoupení společníka z SRO.** Autor kvalitně a čtivě rozebírá úpravu a právní problémy s ní spojené. Lze vytknout, že i pro závěry, které jednoznačně plynou z textu zákona, cituje pouze doktrinní autoritu. Takový postup je nevhodný: čtenáře zajímá nejspolehlivější možný zdroj (jímž je zákon); pokud čtenář dané zákonné ustanovení nezná, může nabýt mylného dojmu, že autorův závěr se opírá jen o (ze své povahy ne zcela spolehlivý) názor autority.
12. Pochybný je závěr (str. 22), že společníkovi vzniká právo vystoupit ze společnosti i tehdy, pokud orgán společnosti neudělí souhlas k tomu, aby převedl část svého podílu na jiného společníka. Vždyť k takovému postupu je třeba nejprve podíl rozdělit usnesením valné hromady a je metodologicky vysoce sporné analogií dovozovat, že neudělení souhlasu k takovému rozdělení zakládá právo vystoupit ze společnosti. V každém případě by větším přínosem byla vlastní autorova analýza než pouhá citace závěru uvedeného v literatuře (jehož prosaditelnost je velmi nejednoznačná).
13. Stejně tak pochybný je závěr (str. 23), že společníkovi, který se z omluvitelného důvodu *nemohl zúčastnit valné hromady* a tam hlasovat proti přeměně, zůstává zachováno právo vystoupit ze společnosti. Autor „slepě“ přebírá tento závěr literatury (z r. 2010) a jen o dvě věty dále se zabývá § 18 odst. 3 ZPřem: konkrétně otázkou v jaké formě může s přeměnou nesouhlasit a ze společnosti vystoupit společník, který se *valné hromady neúčastnil*. Autor opomíjí, že: (1) v roce 2010 ustanovení § 18 odst. 3 ZPřem neplatilo; (2) formálně vzato neúčast na valné hromadě vylučovala právo ze společnosti vystoupit; a proto (3) patrně *Pelikán, R.* pocíťoval pochopitelnou potřebu výkladem chránit účastníky, kteří se na valnou hromadu dostavit *nemohli*. Autor tak bez vlastní úvahy přebírá výklad zastávaný ve vztahu k historické úpravě, aniž by zohlednil souvislost patrnou z jeho vlastní diplomové práce: dnes je ochrana účastníků, kteří se na valnou hromadu nedostavili (ať už proto, že nemohli, anebo z jiného důvodu), výslovně zakotvena v § 18 odst. 3 ZPřem.
14. **Kapitola 4.2.: Dohoda o ukončení účasti společníka.** Jedná se o kvalitní shrnutí problematiky. Autor se také vypořádal se spornými judikatorními závěry k otázce, k jakému okamžiku končí účast společníka a zda si strany mohou sjednat okamžik odlišný.
15. **Kapitola 4.3: Vyloučení společníka společností soudem** přináší velmi kvalitní popis vyloučení společníka společností (kaduční řízení, § 151 ZOK) a soudem (§ 204 ZOK) a na podkladě judikatury a literatury se vyjadřuje k mnoha otázkám, jejichž řešení není ze samotného zákonného textu zřejmé.
16. **Kapitola 4.4: Zrušení účasti společníka rozhodnutím soudu** představuje kvalitní text. Lze vyzdvihnout, že otázka, kdy tu je spravedlivý důvod pro zrušení účasti, není popisována z hlediska pouhého teoretizování, ale na podkladě konkrétních soudních rozhodnutí.

17. **Kapitola 4.5: Převod podílu společníka.** Jedná se o velmi zdařilý text. Autor dospívá i k přesvědčivějšímu závěru, se pro souhlas valné hromady s převodem podílu v SRO na třetí osobu postačí prostá většina, a nevyžaduje se (jako při změně společenské smlouvy) 2/3 většina všech. Nyní tuto otázku autoritativně řeší stanovisko NS Cpjn 204/2015 = Rc 31 / 2016, body 13 až 19 (zveřejněné na www.nsoud.cz na přelomu ledna a února 2016; lze tedy pominout, že nebylo zapracováno).
18. **Shrnutí:** Práce má (vyjma úvodu) konzistentně vysokou kvalitu. Text působí profesionálně. Autor pracuje s vyšším počtem zdrojů. Dle mého názoru je však stupeň A vyhrazen jen pracím, které přichází s novými zjištěními a rozsáhlejším výzkumem (zpravidla též zahraničních zdrojů). Navíc se autor, dle mého názoru, dopustil některých dílčích nedostatků uvedených výše.
19. **Závěr:** Práci považuji za zdařilou, **doporučuji ji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit stupněm **B**.

Jan Petrov
7. červen 2016